

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ábrahám Dániel ügyvéd (....) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Béres István jogtanácsos (alperes neve) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. január 13. napján kelt 31.P. 25.862/2008/10. sorszámú ítélete ellen a felperes 11. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes köteles a le nem rótt 36.000 (Harminchatezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 forint perköltséget. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 21.000 forint kereseti illetékről akként rendelkezett, hogy azt a felperes köteles külön felhívásra megfizetni a magyar államnak.

Indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperesi gazdálkodó szervezet 2006. november 22-én készletfinanszírozási keretmegállapodást kötött az alperessel a felperes által tovább értékesített, lízingelt gépkocsik megvásárlásának finanszírozására. E keretmegállapodás alapján a peres felek 2007. szeptember 13. napján kölcsönszerződést kötöttek egy MAN típusú gépjármű megvásárlására, mely szerződésben a felperes vállalta, hogy a részére nyújtott 11.664.000 forint kölcsönt 2008. január 25. napjáig visszafizeti. Az alperes a felperesnek a kölcsönt folyósította. A felek közötti kölcsönszerződés lejáratát a keretmegállapodás 11., továbbá az ÁSZF III.2.5.b. pontja alapján további egy hónappal meghosszabbodott, így a felperesnek a kölcsön teljes összegét 2008. február 25-ig kellett volna visszafizetnie, ez azonban nem történt meg. Ebből eredően a felperes tartozása

2008. március 25-én 30 napon túl több mint 1.000.000 forint volt, ezért az alperes a felperes tartozására vonatkozó adatokat a Központi Hitelinformációs Rendszerbe (KHR) továbbította.

Előzményként ismertette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes 2008. február 18-án kelt listán 2008. március 27-ei keltezéssel határidő hosszabbítás iránti kérelmet terjesztett elő, melynek eredményeképpen az alperes engedélyezte, hogy a felperes tartozását két részletben fizethesse meg, 2.332.800 forint tőkét, valamint 570.149 forint kamatot 2008. február 25-ig, míg további 9.331.200 forint tőkét és 167.028 forint kamatot 2008. április 25-ig. Ennek következtében az alperes a korábbi számlát stornózta és a felperest 2008. március 31-én kelt bekérő levelével - 2008. február 25-ei fizetési határidővel - 2.332.800 forint tőke és 570.149 forint kamat megfizetésére szólította fel. Megkereste egyúttal a Központi Hitelinformációs Rendszert a felperes adatainak törlése végett.

A felperes 2008. április 15-én 570.149 forintot fizetett meg az alperesnek, ezért az alperes a 30 napon túli tartozás miatt ismét megkereste a KHR-t a felperes adatainak szerepeltetése végett. 2008. április 24-ei bekérő levelével pedig felhívta a felperest 9.331.200 forint és kamatai megfizetésére. A felperes 2008. április 29-én fizette meg a 2008. február 25-ei fizetési határidő szerint esedékes 2.332.800 forintot. A kölcsönszerződésből eredő teljes tartozását 2008. június 18-án egyenlítette ki.

Ilyen előzmények után nyújtotta be a felperes keresetét a bíróságra, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az alperes a Központi Hitelinformációs Rendszerbe történő téves és ok nélküli adattovábbításával megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő, a Ptk. 78. §-ában szabályozott jogát. Arra hivatkozott, hogy értesítés nélkül tüntették fel aktív adósként annak ellenére, hogy a hosszabbítás iránti kérelem elbírálásáig a határidő nyugodott, emiatt nem volt fizetési késedelem. Sérelmezte, hogy nem kapott számlát, azért nem tudott korábban fizetni, ennek hiányában pedig 30 napon túli tartozása nem állhatott fenn.

Az alperes elsődlegesen hatáskör hiánya miatt a per megszüntetését kérte, a választott bírósági kikötésre tekintettel. Másodlagosan a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozta. Álláspontja szerint a KHR rendszerbe jogtalanul bevitt adatok kapcsán speciális jogorvoslati eljárás van, amely nem helyettesíthető a Ptk. 78. §-a alapján előterjesztett keresettel. A keresetet érdemben is vitatta előadva, hogy a felperes adatait méltányosságból törölték, az iratok alapján megállapítható a 30 napon túli késedelem, a tartozás nagysága is. A szerződés lejáratát határozott időpontú volt, így a felperesnek lehetősége volt teljesíteni. A bekérőt és a számlát egyszerű postai úton küldte, arra nézve nem volt szerződéses kötelezettsége, hogy azt ajánlottan vagy tértivevényesen adja fel; ezért a feladást nem tudja igazolni.

Az elsőfokú bíróság a per megszüntetésére irányuló kérelmet elutasította, és a keresetet érdemben sem találta megalapozottnak.

A Központi Hitelinformációs Rendszerről rendelkező 1996. évi XCII. törvény (Hpt.) 130/A. § (1), valamint 130/F. § (1) bekezdésére, továbbá 130/I,J,K, és L. §-aira utalással kifejtette, hogy annyiban osztotta az alperesi védekezést, hogy a felperes a KHR-ben elhelyezett adatok továbbításának jogszerűségét a Hpt. 130/K. §-a alapján indított eljárással egyező tárggyal jóhírnév megsértése körében nem kérheti felülvizsgálni. Ez okból azonban a kereset elutasítását nem látta alaposnak arra alapítva, hogy nem kizárt, hogy a felperes jóhírnév sértés körében azt kifogásolja, hogy alaptalanul állította róla az alperes a KHR rendszerbe juttatásával, hogy 30 napon túl 1.000.000 forintot meghaladóan lejárt tartozása volt.

A kereset érdemi vizsgálata során arra jutott, hogy az iratokból egyértelműen megállapítható volt a követelés lejártának időpontja, így a Ptk. 298. §. a) pontja szerint a késedelembe esés kezdő időpontja.

Tényként állapította meg, hogy a felperes - jogosulti késedelem hiányában - 2008. február 25-e és 2008. március 25-e között 30 napot meghaladó késedelemben volt. Rögzítette, hogy nem volt vitás az, hogy tartozása az 1.000.000 forintot meghaladta. Ebből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes késedelme miatt az alperes adattovábbítása a Hpt. 130/F. §-a alapján jogszerű volt.

Nem találta megalapozottnak a felperes jogosulti késedelemre történő hivatkozását. Rámutatott, hogy a felperes azon a listán terjesztette elő a hosszabbítási kérelmét 2009. március 27-én, amelyből már kitűnt, hogy a kölcsönszerződés lejárt. Ebben sem hivatkozott azonban arra, hogy azért nem tudta teljesíteni a tartozását, mert nem kapott számlát. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperesnek, mint gazdálkodó szervezetnek és adósnak kötelezettsége azt tudni, hogy tartozása van és annak mi a lejárat. Ezért ha lejárat előtt nem kapja meg a bekérőt vagy számlát, annak pótlása iránt intézkednie kell, ennek hiányában jogosulti késedelemre ugyanis nem hivatkozhat. A felperes hosszabbítás iránti kérelme a késedelmet nem függeszti fel és azt nem szünteti meg, így az ezzel kapcsolatos felperesi hivatkozást jogalap nélkülinek találta. A felperes ezen túlmenően fizetési halasztást, illetve a kölcsönszerződés szerinti szerződés módosítást a perben bizonyítani nem tudott.

Mindezek alapján a Ptk. 2. §-ának (1) és (2) bekezdése, a 75. §-ának (1) bekezdése és 78. §-ának (1) és (2) bekezdésére utalással arra a megállapításra jutott, hogy a felperesnek a KHR rendszerbe juttatása nem volt téves és ok nélküli, a továbbítással az alperes valótlan, jóhírnevet sértő közlést nem tett.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az adattovábbítás jogszerűségét tévesen állapította meg, de már nem érvelt a választott bíróság kikötésével és a speciális jogorvoslattal kapcsolatban. Az Áfa törvény 159. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy az adóalany köteles a szolgáltatás nyújtásáról annak igénybevevője

részére számla kibocsátásáról gondoskodni, a 163. § (1) bekezdése szerint legkésőbb a teljesítésig, de legfeljebb az attól számított ésszerű időn - a törvény szerint 15 napon - belül. Előadta, hogy a szerződés szerinti teljesítés az alperes oldaláról a szerződés lejáratáig, azaz 2008. február 25-e lett volna, ehhez képest kellett volna kiállítania a számlát, mely számla kibocsátása nélkül a felperes nem volt abban a helyzetben, hogy a lejárt szerződésből fakadó kötelezettségét teljesíteni tudja. Mivel az alperes megszegte a számlaadási kötelezettségét, ezért a Ptk. 302. §-a alapján nem kötelezett, hanem jogosult késedelem áll fenn.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta, fenntartva az elsőfokú eljárás során előadott érveit. Állítása szerint a perbeli esetben sem jogszabály, sem a felek megállapodása nem írta elő az alperes fizetéséhez a számla szükségességét. A kölcsönszerződés egyértelműen tartalmazta a kölcsön esedékességét - a fizetés határidejét - ebből eredően már a szerződéskötéskor is egyértelmű volt a felperes számára, hogy naptári nap szerint mikor kell teljesítenie. Nem kellett tehát megvárnia a számlát a felperesnek ahhoz, hogy szerződésszerűen teljesíteni tudjon.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, érdemi döntésével a másodfokú bíróság egyetértett.

Helytállóan állapította meg, hogy az alperes a felperes KHR rendszerbe juttatásával valótlan, jó hírnevet sértő közlést nem tett, az nem volt téves és ok nélküli, mivel a felperesnek 30 napon túl egymillió forintot meghaladó tartozása állt fenn az alperes irányában.

A másodfokú bíróság kiegészíti a tényállást azzal a - másodfokú tárgyaláson feltárt - körülménnyel, hogy első ízben 2008. március 27-én került sor a felperes referenciaadatainak a KHR-t vezető pénzügyi vállalkozás részére történő továbbítására, mely helyzeten a felperes határidő hosszabbítás iránti kérelme folytán az alperes méltányosságból változtatott, ennek következtében a felperes adatai 2008. április 10-én törlésre kerültek.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a felperes 2008. március 27-i kérelme alapján az alperes nem részletfizetési engedélyt adott a felperesnek, hanem a fizetést akként engedélyezte, hogy a teljes hátralékból 9.331.200 forint és annak kamataira 2008. április 25-ig halasztást engedett, a 2.332.800 forint és annak kamatainak megfizetésére az eredeti, 2008. február 25-i esedékességgel hívta fel a felperest, amely lényegét tekintve azt jelentette, hogy ezen összegre nézve a felperes az alperestől halasztást nem kapott.

Ebből kitűnően az alperes ezen nyilatkozatának kézhezvétele időpontjában a felperes tudomással bírt arról, hogy az alperessel szemben 2008. február 25-i esedékességgel 2.332.800 forint és annak kamatai lejárt tartozása áll fenn. Mivel

azt 2008. március 25. napjáig nem rendezte, ezért a 2008. március 27-i adattovábbítás jogszerű volt.

Másodízben 2008. április 15-ét követően kerültek a felperes adatai a KHR rendszerbe továbbításra arra tekintettel, hogy a felperes első ízben 2008. április 15-én eszközölt teljesítést, 570.149 forint erejéig. Addigra azonban a felperesnek már 30 napon túl esedékessé vált, egymillió forintot meghaladó - 2.332.800 forint összegű - tartozása állt fenn az alperessel szemben, mely tartozását a felperes 2008. április 29-én egyenlítette ki, ezért az alperes adattovábbítása ez esetben is jogszerű volt.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy nem bír jelentőséggel a számlaadási kötelezettség alperes általi - a perben nem bizonyított - megsértésére vonatkozó felperesi érvelés. Az alperes fellebbezési ellenkérelme helytállóan utalt arra, hogy a felperes fizetéséhez sem jogszabály, sem a felek megállapodása alapján nem volt szükség számla kibocsátására. A fizetési határidőt a szerződés, illetve a felperes kérelmére engedélyezett fizetési könnyítés egyértelműen és határozottan tartalmazta. Ennek következtében az eredetileg megjelölt, illetve a később részben módosított határidő eredménytelen elteltével a felperes késedelme a Ptk. 298. § a) pontja alapján bekövetkezett. A Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának 66. számú GK Állásfoglalása szerint a számlázási kötelezettség elmulasztása vagy késedelmes teljesítése az ellenszolgáltatásnak a szolgáltatás teljesítésekor való esedékessé válását nem érinti, jogosulti késedelemként azonban a kötelezett - késedelmi kamatfizetési kötelezettséget előidéző - egyidejű késedelmét kizárja. Ebből is kitűnően az állásfoglalásban megtestesülő egységes bírói gyakorlat a számlázási kötelezettség esetleges elmulasztását csak a késedelmi kamatkövetelés szempontjából értékeli.

A fentiekből kitűnően helytálló volt az elsőfokú bíróság megállapítása arra nézve, hogy a felperes oldalán a sérelmezett adattovábbítás időpontjában 30 napon túl esedékessé vált, egymillió forintot meghaladó tartozás állt fenn az alperes irányába, melynek következtében az alperes adattovábbítása jogszerű volt, ezért a felperesre vonatkozóan a Ptk. 78. §-ának (2) bekezdésében foglalt sértő, valótlan közlést nem tett a Központi Hitelinformációs Rendszer irányába.

A fentiekből következően a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperes oldalán felmerült, jogtanácsosi díjból álló másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről - melynek összegét az 1990 évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdésének és 39. § (3) bekezdés c) pontjának a fellebbezés benyújtásakor

hatályos szövege alapján állapította meg - az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése valamint a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint rendelkezett.

, 2010. június 17.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: